

Apotheker heeft kosten moeten maken om omzet veilig te stellen

Bijdrage aan huisartsendeel praktijkpand blijft aftrekbaar

Na een verwijzing door de Hoge Raad heeft het Hof Amsterdam uitspraak gedaan over de btw-aftrek bij de inrichting van een praktijkpand. Daarbij had de apotheker de kosten van het huisartsendeel betaald. Het Hof heeft nu bepaald dat de apotheker deze btw mocht verrekenen en dat er geen sprake was van een relatiegeschenk of misbruik.

16

Auteurs **Catelijne Bach**
en **Martijn Bongers**

Wat speelde er?

De apotheker huurt samen met vijf huisartsen een praktijkpand. Zelf gebruikt de apotheker 250 m² en de huisartsen gebruiken samen 550 m². Het pand is destijds casco door de verhuurder opgeleverd. De apotheker heeft het pand vervolgens zowel voor de huisartsen als voor zichzelf laten inrichten en de volledige kosten van deze inrichting gedragen. De kosten bedroegen € 1.797.285 waarvan een bedrag van € 285.619 aan omzetbelasting. Deze omzetbelasting heeft de apotheker volledig in aftrek gebracht. De inspecteur van de Belastingdienst was het daar niet mee eens en legde naheffingsanslagen op. De apotheker vocht deze aanslagen aan en werd door de rechtbank in het gelijk gesteld. Het vonnis van de rechtbank is in hoger beroep vernietigd door het Hof, dat woog daarbij mee dat vooral de huisartsen profijt hadden van de inrichting. Het Hof nam aan dat er een contractuele relatie was tussen de huisartsen en de uitvoerder van de werkzaamheden, omdat die in overleg met de huisartsen en conform hun wensen zijn uitgevoerd. Dat de apotheker de kosten draagt voor de huisartsen, zou verder volgens het Hof als relatiegeschenk moeten worden gezien, waarvoor aftrek niet mogelijk is, omdat de huisartsen zelf geen btw mogen aftrekken. De apotheker liet het daar niet bij zitten en ging in cassatie bij de Hoge Raad, die weer het arrest van het Hof vernietigde

en de zaak terugverwees naar een ander Hof, om opnieuw uitspraak te doen.

Wat vindt de inspecteur?

De huisartsen hebben zelf een contract met de uitvoerder van de inrichtingswerkzaamheden; op vier van de facturen staat immers “*Verder in overleg en in opdracht van de huisartsen*”. De inrichtingskosten zijn niet in het belang van de apotheker. De apotheker draagt verder meer kosten dan noodzakelijk was voor de bedrijfsvoering van de apotheek. De kosten mogen niet worden afgetrokken, omdat in de periode waarin dat is gebeurd, de prijzen voor medicijnen nog door de Rijksoverheid werden vastgesteld. De Rijksoverheid heeft geen rekening kunnen houden met deze kosten. Er is sprake van een vergoeding voor een in natura verleende dienst door de huisartsen. De inspecteur wijst in dit verband op een conceptovereenkomst tussen de apotheker en de huisartsen, waarin staat dat de huisartsen zich maximaal zullen inspannen om hun patiënten naar de apotheker door te verwijzen. De apotheker heeft misbruik van recht gemaakt; aftrek van btw leidt hier tot een resultaat dat in strijd is met het doel van de btw-wetgeving.

Wat vindt de apotheker?

De investering was noodzakelijk voor de bedrijfsvoering van de apotheker. Als de

**VOLGENS DE
INSPECTEUR
HANDELDE DE
APOTHEKER
IN STRIJD MET
DOEL VAN DE
BTW-WET**

Foto 123RF

apotheker deze niet zou hebben gedaan, zouden de huisartsen niet naar de huidige praktijklocatie zijn verhuisd. De huisartsen hebben altijd geweigerd de concept-samenwerkingsovereenkomst te tekenen, dus deze is niet van toepassing.

Wat vindt het Hof?

De facturen staan op naam van de apotheker en zijn ook door de apotheker betaald. Daarmee is de apotheker afnemer van de diensten. De inspecteur heeft niet kunnen bewijzen dat dit anders is. De huisartsen hebben zelf geen contract met de uitvoerder van de werkzaamheden. Dat zij profijt hebben van de diensten en dat daarover overleg met hen is geweest, doet hier niet aan af. De apotheker heeft de kosten moeten maken omdat deze noodzakelijk waren voor de bedrijfsvoering en omdat de conceptovereenkomst nooit is geaccepteerd, kan geen sprake zijn van een vergoeding voor een dienst in natura. De vergoeding van medicijnen komt tot stand door prijsonderhandelingen. De Rijksoverheid stelt dus geen prijzen voor geneesmiddelen vast. Als zij dit wel zou doen, dan zou zij rekening houden met algemene ondernemingskosten. Van een relatiegeschenk is geen sprake. De apotheker heeft de inrichting niet betaald uit vrijgevigheid, maar om de eigen omzet te bevorderen. Ook is er geen sprake van misbruik. De

apotheker heeft de investering niet gedaan met het oog op belastingvoordeel, maar om de omzet veilig te stellen. De aftrek is niet in strijd met het doel en de strekking van de Wet op de Omzetbelasting. Er zijn geen kosten doorbelast aan de huisartsen en er is geen sprake van een schijnhandeling. De aftrek mag dus in stand blijven.

En dus?

Het is essentieel voor de bedrijfsvoering van een apotheek om dichtbij huisartsen gevestigd te zijn om zo de inloop van patiënten te borgen. Apothekers leveren daarom vaak een bijdrage aan de kosten van huisartsen, met het oog op een gezamenlijke praktijklocatie. Een dergelijke bijdrage mag niet overmatig zijn en niet afdoen aan de vrijheid van patiënten om te kiezen voor een zorgaanbieder. In deze uitspraak is onderkend dat een dergelijke investering noodzakelijk is voor de bedrijfsvoering van een apotheek. Met de aftrekbaarheid daarvan kwalificeert het Hof deze kosten als algemene, en dus reguliere bedrijfskosten. ■

Catelijne Bach is werkzaam als advocaat bij Van Iersel Luchtman Advocaten en is lid van het Brancheteam Zorg van dit kantoor. Martijn Bongers is als belastingadviseur werkzaam bij BDO Accountants en Belastingadviseurs en voornamelijk werkzaam voor apotheken.

APOTHEKERS LEVEREN VOOR DE INRICHTING VAN EEN GEZAMENLIJKE PRAKTIJKLOCATIE VAAK EEN BIJDRAGE AAN DE KOSTEN VAN HUISARTSEN.

GEEN MISBRUIK DOOR APOTHEKER: BELASTINGVOORDEEL WAS GEEN DOEL